

bringer, og, da vort Territorium blev meget indskrænket, viste det sig nødvendigt at tænke paa at ordne den danske Hær efter en ny Plan. Regjeringen nedsatte da i Februar Maaned 1866 en Commission, hvis Hoved det var at overveje alle Spørgsmaal, Landets Land- og Søforsvar betræffende. Denne Commission afgav sin Betænkning i November Maaned forrige Aar, og nogen Tid efter forelagde Regjeringen det Lovudkast, som nu med nogle faa Forandringer, som det er undergaaet i det andet Thing, foreligger det høie Thing. Forsvarscommissionen, som den Commission, jeg nys omtalte, i Almindelighed kaldes, havde liggende for sig endel Meddelelser fra de to Forsvarsministerier og havde altsaa, som den selv udtrykker sig, et Udgangspunkt, men et aldeles fast Grundlag for sit Arbejde fik den dog først, da den fattede den Beslutning at foreslaae, at den almindelige Værnepligt skulde gennemføres fuldstændigt, og at Stilling og Vilkaarsbetyning skulde affattes, og dernæst, at enhver vaabenfør, værnepligtig Mand ogsaa skulde vaabenbæres. Det er det egentlige Grundlag og faste Udgangspunkt for Commissionens hele Arbejde. Man maa vistnok anerkjende det Mod, som denne Commission har havt til at fatte denne Beslutning, som tilskyndende maatte føre langt ud over Mulighedens Grændser, men det er dog lykkeligvis den at ordne det Hæle saaledes, at denne vigtige Bestemmelse, denne store Grundføtning har kunnet gennemføres og sættes i Forbindelse med en hensigtsmæssig Ordning af alle Enkeltheder. Det Forslag, som Regjeringen forelagde, støtter sig i det Væsentlige til Forsvarscommissionens Betænkning; det afviger derfra i nogle Enkeltheder, men i alle store Principer slutter det sig dertil. Ved Forhandlingen i Folkethinget er Regjeringens Forslag ogsaa undergaaet nogle Forandringer, som dog heller ikke berøre det egentlige Grundlag eller nogen særdeles væsentlig Bestemmelse. Jeg skal nu tillade mig at udtale mig om det Lovforslag, som foreligger det høie Thing, og i Forbindelse dermed omtale, hvilke Forandringer Regjeringens oprindelige Lovudkast er undergaaet i de mere væsentlige Punkter. Hærens Inddeling indbefatter ikke blot de saakaldte 4 Baaben, nemlig Fodfolk, Rytteri, Artilleri og

Ingeniører, men tillige Generalstaben, Mubiteurcorpset, Forpleiningscorpset, Lægecorpset, Dylægecorpset og Sundhedstropperne, der er ikke glemt Noget af, hvad der hører til en fuldstændig ordnet Hær. Man har tænkt sig Hæren deelt i 5 Brigader, hvad Infanteriet angaaer, Rytteriet har faaet en dertil svarende Inddeling i 5 Regimenter, Artilleriet er af Hensyn til de eiendommelige Forhold, som gjøre dette Vaaben noget mere afhængigt af industrielle Resourcer og andre eiendommelige Forhold, deelt i 2 Regimenter og i 2 Batalioner, Ingenieurcorpset har beholdt omtrent sin nuværende Organisation. Garniseringsforholdene har man ikke kunnet foreslaae ordnet nu, da der forudsættes Forhandlinger med de paagjældende Communer, inden en hensigtsmæssig Ordning heraf kan finde Sted, og desuden maatte nødvendigvis Lovudkastet om Hærens Ordning gaae forud for Ordningen af Garniseringsforholdene. I § 7 om Mandflabets Udskrivning er der efter et Forslag, som fremkom i Folkethinget, blevet indsat en Bestemmelse om, at al Stilling og Vilkaarsbetyning skal bortfalde, og at de Værnepligtige, som hidtil have havt Ret til Stilling og Vilkaarsbetyning, ikke skulle kunne beholde denne Ret ud over 1869. Det er en Bestemmelse, der egentlig ikke hører hjemme i denne Lov, men burde findes i Værnepligtsloven. Den er ogsaa optagen i det Udcast til Forandringer i denne, som er forelagt af Regjeringen, men, da det er uvidt, om dette Udcast kan undergaae de fornødne Behandlinger for at blive til Lov i denne Session, anfaae man det i det andet Thing for meget ønskeligt, at denne store Grundføtning allerede nu blev slaaet fast. Regjeringen har ikke troet at burde modsætte sig dette Forslag, og dette er Grunden til, at denne Værnepligtsbestemmelse er kommen ind i denne Lov. — Riget tænkes deelt i 5 Brigadefreds, og de enkelte Afdelinger skulle saavidt muligt garnisonere i disse Areds, hvorfra de skulle tage deres Mandflab. Dette er en Bestemmelse, som man længe har paatænkt og ønsket, og som ikke alene letter den Værnepligtige at møde ved sin Afdeling, men som ogsaa har den store Fordeel, at det i en meget høj Grad letter Krigsberedskab. I det Afdelingerne og deres